



Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

331.61

Hely

Idő

"1914"

Személy

Helvszám

Szerző

T. N. A.

Cím

30000 munkanélküli.

Forrás:

Munkaadó

Pop.

(Hely)

1914 11/5

(Idő)

(Köt. v. füz.)

30000 munkanélküli.

A székesfővárosban végrehajtott szomorú népszámlálás kerekaszámában 30000-ben állapította meg a munkanélküliek számát.

Óriási nagy ez a szám, ijesztő tanujele az itt közöttünk pusztító sárga inségnek még akkor is, ha nem szemléljük azokat a rettenetes képeket, melyeket a számlálást végző bizottságnak a nyomor szomorú tanyáin végignéznie kellett; hát még ha figyelembe vesszük, hogy a valóságban a megszámlált 30000-nél is több munkanélkülinek kell lennie, mert hiszen kétségtelenül sokan rejtőztek el a számlálás elől a rendőrségtől s esavargó-bíró-ságtól való féltükben!

Ez a nagy szám, a mely ismét dokumentuma annak, hogy a nagyiparu országokban található, a nagy iparral járó minden nyomoruságtól sujtva vagyunk annélkül, hogy azután legalább igazi fejlett nagyiparunk lenne, messzemenő és mélyreható, alapos intézkedéseket kíván.

Nem ismerjük még a részletes statisztikát s így nem tudjuk, hogy vajjon mennyi a megszámlált 30000-ből a képzett ipari, mennyi a vidékről felesődült, a maga mezőgazdasági munkája köréből jobb kereset reményében Pestre bevándorolt mezőgazdasági munkás és mennyi a

notorius munkakerülő, aki nem munkát, hanem segítséget, ingyen pálinka-pénzt akar.

E három kategória azonban körülbelül megadja az utmutatást arra, hogy mily irányokban van szükség komoly akcióra, mert hiszen affelett talán nem lehetnek eltérők a nézetek, hogy a hatóságok által nyújtott ideiglenes segítyt csak pillanatnyilag ható és semmi esetre sem végleges, gyökeres orvosságnak tekinthetjük.

Sokat lendíthet a munkanélküliség enyhítésén — mint erre már több ízben

mutattunk — a közmunkák tömeges kírása, végleges és intézményes rendezést és orvoslást azonban ez sem jelent, már pedig ilyenre van szükségünk.

Ami a képzett ipari munkásságot illeti, ennek helyzetének és munkába helyezésének javítása terén óriási sokat lehetett volna lendíteni akkor, ha legalább a meglevő munkaadószervezetek komolyabban veszik a munkaközvetítés fenntartásának ügyét. S ha ennek a szervezetnek az országos kiépítésével módot adtak volna a munkaadószervezeteknek arra, hogy tájékoztatást nyújtson az ország munkakeresőinek abban a tekintetben, hogy vajjon mely vidékeken található munkát és hol nincs kilátásuk semmilyen ipari elfoglaltságra, ezzel legalább azt el lehetett volna kerülni, hogy a vi-

déken mezei munkával mégis csak valamiképpen megélni képes, iparilag kiképzetlen vagy gyöngén képzett munkástömeg ne tóduljon a városokba, szaporitva ott az amugy is nagyszámu munkátalanok mennyiségét és a saját — odahaza könnyebben leküzdhető — nyomoruságát.

A munkanélküli munkások ezen két első kategóriájának érdekében intézkedni, ezeknek sorsát valamiképpen, de minden esetre sürgősen rendezni kell, mert igazán semmi szükségét nem érezzük annak, hogy a nyugati nagy metropolisokat éppen a pauperizmus rettenetes megnyilvánulásaiban érjük utól.

El kell azonban bánni a munkanélküliek ama veszedelmes harmadik kategóriájával, melynek munkája — ha szabad paradoxonnal élnünk — éppen a munkanélküliség, melynek kereseti alkalmatlansága a közinség kiáltó módon való megnövekedése, melynek jövedelme a közsegély.

E rettenetes élősdieket meg kell rendszabályozni: ezt a feladatot azonban szin-

tén csak a munkaadói munkaközvetítés országos rendezésével kapcsolatban lehet elvégezni, mert csak ennek útján lesz megállapítható, ki az, aki tényleg dolgozni akar és kik a szándékos dologkerülők?

A főváros intéző köreiben sok tulbuzgó szociális érdeklődést láttunk megnyilvá-

nulni. Láttunk ebben a kérdésben is töle helyes és helytelen intézkedéseket. Kérünk már most ugyancsak erélyes szociális akciókat a kormánytól is, mert enélkül semmi jóreménységünk nincs a kérdés sikeres rendezéséhez. De a helyes megoldás egyedül a munkaadó szervezetek energikus és észszerű közreműködésével lehetséges.

Itt nem kicsinyes helyi bajról, itt egy nagy országos jelentőségű bajról van szó, melyet csak bölcs és az egész országra kiterjedő kormánytevénykedéssel lehet gyógyítani; minden részintézkedés csak foltozgatás, mely pillanatnyilag eltüntetheti a baj nyilvánulásait, de egyáltalán nem akasztja meg annak még nagyobbra növekedését.

Munkát kell adni és a munkaadók ellenőrzésével szervezni a munkátalan dolgozni akarók közvetítését. Ez lehet az egyetlen egészséges s a köz- és munkásérdekeket egyaránt megvédő megoldás.

T. N. A.